

מ"ת 41745/01/20 - מדינת ישראל נגד מ.פ.

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 41745-01-20 ישראל נ' פ' (עציר)
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים מדינת ישראל
נגד משיבים
החלטה (עציר) מ.פ.

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הצתה והיזק במזיד לרכב.
3. על פי הנטען בכתב האישום, בחודש יולי 2019 התחתן המשיב עם י' (טרם הגיעה לגיל 18), והשנים יצאו לירח דבש; מהלך ירח הדבש טענה י' כי המשיב תקף אותה פיזית, ועל כן בחזרה מירח הדבש עברה המתלוננת לגור בבית הוריה בxxxxxx.
4. הסכסוך הסלים (משפחת י' ביקשה כי המשיב ירשום הנישואין בביה"ד השרעי, ואח"כ יתגרש מי'), וביום 29/12/19, על פי האישום, הגיע המשיב במשאית בה הוא עובד, סמוך לבית משפחת הורי י', והצית את רכב אם המתלוננת (א.ו.).
5. ביום 21/1/20 הוסכם על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית; התשתית הורכבה בין היתר מהודעות אמה של י' ושכנתה (המקימות סמיכות בין הצתה ובין המצאות משאית); צילום משאית בלוח הזמנים הרלבנטי; הודעות המעביד (בדבר שיבוץ המשיב לעבודה באותו מועד ושימוש הבלעדי במשאית; איכון המשאית הספציפית מחוץ לבית אמה של י' - לרבות זמן שהייה בלתי מוסבר (מועד ההצתה); התאמת המשאית הרלבנטית לתמונות המשאית שנצפתה סמוך לשעת ההצתה בקרבת בית אם י'.
6. לאור סיפור הרקע, סברתי כי טרם בחינת חלופה יש להעזר בתסקיר שירות המבחן
7. ביום 10/2/20 התקבל תסקיר שירות המבחן הראשון בתיק; התסקיר בא בהמלצה שלילית
8. ביום 11/2/20 התקיים דיון בפני; ב"כ המשיב הטעים כי האישום בו מואשם מרשו הנו הצתה, ולא אלמ"ב, ועל כן, לגישתו, טעה שירות המבחן בהתייחסות למרשו; המשיב נשלח לתסקיר משלים
9. ביום 18/2/20 התקבל תסקיר משלים; גם תסקיר זה בא בהמלצה שלילית; התסקיר מצא כי החלופה שהוצעה רחוקה מספיק, אך קיים קושי במערך המפקחים המוצע. אחיות המשיב, אשר הוצעו כמפקחות, נתפסו כלא זמינות מספיק

10. לאור האמור בתסקיר, ראיתי לחקור חלק מהמפקחים המוצעים; ביום 19/2 נחקרו חלק מהמפקחים, ובין היתר ראיתי לשלול המפקח העיקרי המוצע; הבהרתי כי מדובר בתיק בו קשיים ממשיים לשקילת חלופה
11. על יסוד האמור, באופן חריג, ראיתי להזמין תסקיר משלים שלישי; תסקיר זה התקבל ביום 25/2/20 וגם המלצתו היתה שלילית; שוב, ראיתי לחקור המפקחים המוצעים; לאחר חקירת המפקחים סיכמו ב"כ הצדדים; ביקשתי שהות מה להרהר.
12. לאחר בחינת טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מנוס אלא להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו
13. אקדים ואומר כי יתכן וניתן היה לאשר אחיות המשיב כמפקחים, ומיקום החלופה, אך לאחר שעיינתי ושבתי ועיינתי בתסקירים, הגעתי לכלל מסקנה כי מדובר במקרה בו עם כל הניסיונות והרצון הטוב, חלופה לא תסכון.
14. סבורני, כדעת שירות המבחן, כי אין מדובר כאן באישום הצתה "גרידא", אלא עסקינן בנסיבות בעלות חומרה מיוחדת, רקע הסכסוך המשפחתי. על כן למעשה מדובר בהצתה על רקע סכסוך של אלמ"ב, ובדין סבר שירות המבחן כי ראוי להתייחס להליך כהליך אלמ"ב.
15. משכך, רמת המסוכנות, מכריעה הכף, וגם הריחוק אין בו להקהותה. אבהיר.
16. ראשית- בתסקיר הראשון הוברר כי רמת מסוכנות המשיב הנה גבוהה; משאנו מתייחסים לאירועים נשואי האישום כאירועים מתחום סכסוך המשפחה, ברי כי קיים סיכון להתפרצות זעם בלתי נשלטת, ובצירוף רמת מסוכנות גבוהה המוערכת, חל כלל מעצר (ראה למשל לעניין זה בש"פ 5273/99 פלוני נ' מ"י)
17. שנית- בשלב זה איני נדרש לבחינת מהימנות דברי י', בת המתלוננת; על פי דברי בת- המתלוננת בשירות המבחן, המשיב כפה עליה לקיים יחסים נגד רצונה, היכה אותה (לרבות לטענתה בנוכחות אנשי בטחון במלון בתורכיה) ונהג בה מנהג רכושני; אמנם המשיב מכחיש דברים אלו, אך העובדה כי הצדדים חזרו מאותו "ירח דבש", בטיסות נפרדות, למגורים בנפרד, אומרת דרשני; חשש בת- המתלוננת מפני המשיב, החשש כי שחרורו עלול להשפיע על עדותה, מהווה שיקול כנגד שחרור המשיב (ראה בש"פ 6598/19 מ"י נ' פלוני; בש"פ 3883/19 מ"י נ' פלוני, ועוד).
18. יצוין כי על פי תסקיר שירות המבחן, גם המתלוננת עצמה חוששת מפני המשיב, ולא רק בתה (ראה עמ' 3 סיפא לתסקיר)
19. שלישית- יחסו של המשיב למתלוננת מעלה דאגה של ממש; הרושם נע בין רכושנות, לאובססיביות; אפרש- המשיב טוען כי י' הגישה תלונת שווא כנגדו; בד בבד עם אמירה זו, שולל המשיב כוונה להתגרש מי', ודורש כי תתנצל בפניו על מעשהו.
20. רביעית- חשש ההשפעה על המתלוננת ובתה גובר ביתר שאת נוכח פערי כוחות; הבת י' הנה כבת 18 בלבד לעת זו, אינה מצליחה להירשם כנשואה או גרושה, והיא תלמידת י"ב; המשיב מנגד בן 27.
21. חמישית- מעשה ההצתה מלמד על אובדן שליטה; מדובר במציאות בה המתלוננת ובתה בנפרד מהמשיב; גם אם

קיים סכסוך, הוא נסב על דרכי גירושין או פירוד; חרף זאת עושה המשיב מעשה, לכאורה, עת באישון לילה, נוסע הוא לבית המתלוננת ומצית רכבה; מעשה איבוד שליטה זה מלמד כי למשיב אין מורא מן הדין וכי קנאתו מעבירה אותו, לכאורה, על דעתו עד כדי פריצת גבולות

22. שישית- מדובר במשיב שלחובתו הרשעה בעבירת אלימות; אמנם, ההרשעה הנה מלפני כשבע שנים, אך מדובר בהרשעה מ"זן" דומה, כשגם לגביה, התקשה המשיב ליטול אחריות

23. אכן, לא נעלם מעיני כי בתסקיר השני סבר שירות המבחן כי אכן מדובר בחלופה "מרוחקת דיה", אך לאחר שבחנתי קווי האישיות כפי שתוארו, יחד עם המתואר בכתב האישום, ספק בעיני אם קיים מרחק נאות היכול להקהות משמעותית המסוכנות.

24. זאת ועוד- מערך המפקחים כלל שני סוגי מפקחים- מחד, מעביד המשיב, לו היכרות שטחית יחסית עם המשיב; המעביד התקשה להסביר פשר הירתמותו; מאידך- אחיות המשיב הנכונות להתגורר עמו; כולן מטופלות בילדים; התרשמתי מחקירות האחיות, כי אמנם הן מגנות באופן כללי נקיטת אלימות כנגד נשים, אך לטעמן אין מדובר במשיב מסוכן.

25. התחושה היא כי מדובר בתיק אלימות במשפחה, אשר דרך האלימות שננקטה הנה הצתה; תחושה זו בצד הערכת סיכון גבוהה, תסקירים שליליים, והתנהגות המעלה חשש לקנאות מצד המשיב, מביאה אותי להתרשם כי לא ניתן להקהות מסוכנות המשיב במידה מספקת.

26. אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים

ניתנה היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.